

Hoe organiseer je een opstand

Door [CrimethInc.](#)

- Oorspronkelijke titel: How to Organize an Insurrection
- Verschenen: 2008
- Bron: Hoe organiseer je een opstand, [Forum voor Anarchisme](#), 6 december 2021; How to Organize an Insurrection, [CrimethInc.](#), 25 december 2008
- Vertaling: Forum voor Anarchisme

Eén van de eerste verslagen van deelnemers aan de opstanden die Griekenland schokten na de moord op de 15-jarige Alexandros Grigoropoulos in de anarchistische buurt van Exarchia op 6 december door de politie.

De reacties die wij van onze Griekse kameraden hebben ontvangen, zijn slechts een begin. Wij hopen spoedig meer perspectieven te krijgen uit andere delen van de Griekse opstand, zodat wij een volledige achtergrond kunnen geven van de context en de dynamiek van de opstand.

Hoe organiseer je een opstand?

Een interview over de opstand van 2008 in Athene, Griekenland.

CrimethInc: *Hoe werden de acties in de steden georganiseerd? Hoe zit het met de organisatie tussen de steden?*

Void Network: Er zijn honderden kleine, volledig gesloten affiniteitsgroepen - groepen die gebaseerd zijn op lange vriendschappen en 100% vertrouwen - en enkele grotere groepen zoals de mensen van de 3 grote kraakpanden in Athene en nog eens 3 in Thessaloniki. Er zijn meer dan 50 Sociale Centra in Griekenland en anarchistische (vrije) ruimten in alle universiteiten van het land. Bovendien heeft de anti-autoritaire beweging groepen in alle grote steden en is er een netwerk van referentiegroepen van het Zwarte Blok actief in alle Griekse steden. Dit netwerk is hoofdzakelijk gebaseerd op persoonlijke relaties en communicatie per telefoon en e-mail. Voor al deze groepen is Indymedia een strategisch punt om waardevolle informatie te verzamelen en te delen - waar er problemen zijn, waar de politie is, waar de geheime dienst mensen arresteert, wat er waar op welk moment gebeurt - heel belangrijk. Ook op politiek niveau is het nuttig om aankondigingen en oproepen tot demonstraties te publiceren.

Natuurlijk mogen we niet vergeten dat in de praktijk de meest voorkomende vorm van coördinatie die van vriend tot vriend via mobiele telefoons was; dit was ook de manier waarop de jonge studenten meestal hun initiatieven, demo's en directe acties coördineerden.

CrimethInc: *Wat voor soort organisatiestructuren waren er?*

Void Network:

- Verschillende groepen vrienden namen op straat spontane beslissingen, planden acties en voerden die op een chaotische, oncontroleerbare manier uit: Duizenden acties vonden gelijktijdig plaats over het hele land...

- Elke middag was er een algemene vergadering in bezette scholen, bezette openbare gebouwen en bezette universiteiten...
- Indymedia werd gebruikt voor aankondigingen en strategische coördinatie van acties...
- De verschillende communistische partijen hebben hun eigen studentenverenigingen georganiseerd...
- ...en, een bijzonder invloedrijke federatie werd georganiseerd door vrienden van Alexis om studentendemo's en -acties, bezettingen van scholen en algemene aankondigingen van de studentenbeweging te organiseren.

CrimethInc: *Werden er bestaande structuren gebruikt?*

Void Network: Voor de jonge studenten die voor het eerst op straat waren, en ook voor de immigranten die deelnamen, was de telefoon meer dan genoeg; dit bracht een totaal chaotisch en onvoorspelbaar element in de situaties. Anderzijds zijn de Algemene Vergaderingen voor anarchisten en anti-autoritaristen het organisatie-instrument dat zij de laatste 30 jaar bij elke soort beweging hebben gebruikt. Alle affiniteitsgroepen, kraakpanden, sociale centra, universiteitsbezettingen, en andere organisaties hebben ook hun eigen vergaderingen. Enkele andere deelnemers waren linkse politieke organisaties en linkse en anarchistische universitaire politieke ruimtes. Tijdens de strijd zijn er veel nieuwe blogs verschenen, en nieuwe coördinerende netwerken van middelbare scholieren.

CrimethInc: *Welke verschillende soorten mensen hebben aan de acties deelgenomen?*

Void Network: De meerderheid bestond uit anarchisten, waarvan de helft ouder was en sommigen een hoog risico liepen omdat ze al eerder wegens acties in staat van beschuldiging waren gesteld en bij arrestatie in voorarrest zouden komen te zitten. Naast hen waren er duizenden scholieren van 16 tot 18 jaar. Naast deze groepen waren er immigranten, duizenden universiteitsstudenten, veel Roma kinderen die wraak namen voor sociale onderdrukking en racisme, en oude revolutionairen met eerdere ervaring uit andere sociale strijd.

CrimethInc: *Welke verschillende vormen hebben de acties aangenomen?*

Void Network:

- Rammen, plunderen, en in brand steken waren de belangrijkste acties die de jongeren gebruikten. Ze vielen vaak de dure winkelwijken aan, openden de chique luxe winkels, haalden alles van binnenuit en staken het in brand om de effecten van het traangas in de lucht tegen te gaan. Velen haalden auto's overhoop om als barricade te dienen, de politie op afstand te houden en zo bevrijde gebieden te creëren. De politie gebruikte meer dan 4600 traangasbommen - bijna 4 ton - maar de mensen stichtten ontelbare branden, genoeg om gebieden in stand te houden waar je kon ademen ondanks deze chemische oorlogsvoering van de staat tegen het volk. Toen de duizenden mensen op straat beseften dat de zwarte rook van de branden de witte rook van het traangas kon opheffen, gebruikten zij de tactiek van het verbranden van alles wat voor handen was als bescherming tegen het traangas. Andere technieken waren het kapot slaan van het wegdek met hamers, om duizenden stenen te produceren die de mensen als projectielen konden gebruiken; en natuurlijk het persoonlijk initiatief om molotovcocktails te maken en te gooien. Deze laatste tactiek werd vooral gebruikt om de oproerpolitie te dwingen de demonstranten te vrezen en te respecteren, en ook als een manier om de ruimte en het tijdstip van aanvallen en vluchten te controleren.
- Aanvallen met stokken, stenen en molotovcocktails werden uitgevoerd tegen ontelbare banken, politiebureaus en politieauto's in het hele land. In kleinere steden waren de banken en de politie het eerste of enige doelwit, omdat de kleinschalige samenleving en de face-to-face relaties het inslaan van winkels ontmoedigden, met uitzondering van een paar multinationale cooperaties

- Honderden symbolische bezettingen werden uitgevoerd in allerlei openbare gebouwen, gemeentehuizen, kantoren van overheidsdiensten, theaters, radiostations, TV-stations, en andere gebouwen door groepen van 50-70 mensen. Ook waren er vele symbolische sabotagedaden en blokkades van straten, snelwegen, kantoren, metrostations, openbare diensten, enzovoort, gewoonlijk gepaard gaand met het uitdelen van duizenden en duizenden pamfletten aan mensen in de omgeving
- Elke dag waren er stille protesten, kunstmanifestaties en geweldloze acties voor het parlement en in alle steden. De meeste van hen werden brutaal aangevallen door de politie, die traangas gebruikte en mensen arresteerde
- Linkse activisten organiseerden concerten in de openbare ruimte met deelname van underground bands en politiek bewuste popsterren. Het grootste concert in Athene telde meer dan 40 artiesten en trok meer dan 10.000 mensen.
- Gecontroleerde studentendemonstraties werden georganiseerd door de Communistische Partij. Aan veel van deze demonstraties werd veel minder deelgenomen dan aan de chaotische spontane studentendemonstraties.

CrimethInc: *Hoeveel van de deelnemers aan de acties zijn eerder bij soortgelijke acties betrokken geweest? Voor hoeveel van hen denk je dat dit hun "eerste keer" is?*

Void Network: Vele duizenden mensen waren ervaren anarchistische revolutionairen, anti-autoritairen en libertaire autonomisten; de helft van hen waren oudere anarchisten die alleen in zeer belangrijke gevechten op straat komen, omdat de meesten van hen eerdere charges hebben. Er waren ook vele duizenden jongeren die de laatste drie jaar geradicaliseerd werden in de loop van de sociale strijd voor de sociale verzekering en tegen de privatisering van het onderwijs, en ook in de enorme spontane demonstraties die plaatsvonden tijdens de branden die bijna 25% van de natuurgebieden van Griekenland in de zomer van 2007 in brand staken. We schatten dat dit voor ongeveer 30% van de mensen hun eerste rel was.

CrimethInc: *Welke van de in de acties gebruikte tactieken zijn eerder in Griekenland gebruikt? Hebben zij zich in de loop van deze opstand verspreid? Als dat zo was, hoe gebeurde dat dan?*

Void Network: De meeste van de in deze strijd gebruikte tactieken werden reeds lang gebruikt in Griekenland. Het belangrijkste nieuwe kenmerk van deze strijd was de onmiddellijke verschijning van acties in het hele land. De moord op een jonge jongen in het belangrijkste gebied van anarchistische activiteit lokte een onmiddellijke reactie uit; binnen vijf minuten na zijn dood waren anarchistische cellen in het hele land geactiveerd. In sommige gevallen werd de politie veel later dan de anarchisten op de hoogte gebracht van de reden waarom zij werden aangevallen door het volk. Voor de Griekse samenleving was het een verrassing dat de meerderheid van de jongeren in het land de tactiek van "anarchistisch geweld, vernieling en brandstichting" overnam, maar dit was een gevolg van de veralgemeende invloed die de acties en ideeën van de anarchisten de laatste vier jaar in de Griekse samenleving hebben gehad.

CrimethInc: *Zijn er conflicten gerezen tussen de deelnemers aan de acties?*

Void Network: De Communistische Partij scheidde zich af van anarchisten en linksen en organiseerde afzonderlijke demonstraties. Ook de aankondigingen die de Communistische Partij publiceerde, hun optredens in de media, hun toespraken in het parlement, en de negatieve propaganda die zij voerden tegen alle linkse organisaties bewijzen dat zij een echte vijand zijn van elke vorm van inspanningen voor sociale verandering.

CrimethInc: *Wat is de mening van het "grote publiek" over de acties?*

Void Network: Wat “het grote publiek” wordt genoemd in een periode van tele-democratie is iets dat veel discussie behoeft.

In het algemeen voelt het “grote publiek” angst wanneer de TV zegt dat wij “de winkels van de arme mensen in brand staken”, maar de mensen weten heel goed wat voor winkels er zijn in de dure wijken waar de rellen plaatsvonden; zij voelen angst wanneer de TV zegt dat boze immigranten de straat op kwamen en plunderden, maar zij weten ook dat de immigranten arm en wanhopig zijn, en dat het slechts een minderheid van hen was die de straat op kwam. Er waren veel kunstenaars, theoretici, sociologen en andere dergelijke personages die verklaringen gaven over de opstand, en velen van hen waren gunstig voor onze zaak; sommigen waren waarschijnlijk gevangen door hun behoefte om deel te nemen aan de tijdgeest, terwijl anderen de situatie gebruikten als een kans om hun echte ideeën eerlijk te uiten. Het “grote publiek” is boos over de moord op een 15-jarige jongen door een politieagent, en haat de politie veel meer dan voorheen; hoe dan ook, niemand hield van de politie in de eerste plaats. De meerderheid van de “normale” mensen in Griekenland heeft geen vertrouwen in de rechtse regering of de vroegere (en waarschijnlijk toekomstige) socialistische regering, en ze houden niet van de politie, dure winkels of banken. Nu duikt er een nieuwe publieke opinie op die alle sociale en ethische rechtvaardigingen biedt om in opstand te komen. Was het vroeger al moeilijk om Griekenland te besturen, nu zal het nog veel moeilijker worden.

CrimethInc: *Hoe belangrijk voor de context van deze gebeurtenissen is de erfenis van de dictatuur in Griekenland? Hoe beïnvloedt die de opinie en de acties van de bevolking in dit geval?*

Void Network: In 1973 waren de jongeren de enigen die het risico namen om in opstand te komen tegen de zeven jaar durende dictatuur; ook al was dit niet de enige oorzaak van het einde van de dictatuur, toch blijft het in het collectieve geheugen gegrift dat de studenten Griekenland hebben gered van de dictators en de overheersing door de VS. Het is een algemeen geloof dat jonge mensen zichzelf op het spel zetten voor het welzijn van allen, en dit veroorzaakt een gevoel van hoop en een tolerantie voor de daden van de studenten. Dit verhaal is nu natuurlijk een oud verhaal en hoewel het van invloed is op de achtergrond van de gevechten, wordt het niet genoemd in verband met dit conflict.

Een andere invloed komt van de studentenstrijd van 1991 en 1995 tegen de privatisering van het onderwijs, die erin slaagde de plannen van de regering te veranderen en het openbaar onderwijs tot vandaag te redden. Toegegeven, de opstand van december 2008 was waarschijnlijk het hoogtepunt van de anarchistische beweging in Griekenland tot nu toe, omdat die overal in het land opdook en een grote invloed had op de acties, slogans en ideeën van een groot deel van de samenleving; maar de vroegere studentenstrijd, vooral in Athene in 1991, was zichtbaarder en algemener.

CrimethInc: *Denkt je dat de problemen in de economie zo belangrijk zijn in deze gebeurtenissen als de media beweren?*

Void Network: De jongeren uit de vele rijke gebieden van Athene vielen ook de politiebureaus van hun gebieden aan, dus zelfs de klassenstrijdmarxisten hebben ernstige problemen om te verklaren wat er gebeurt: de scheiding van arm en rijk lijkt er niet zoveel toe te doen als de reeds lang bestaande solidariteit en deelname aan de strijd voor gelijkheid en sociale rechtvaardigheid.

Anderzijds kunnen Grieken tussen 25 en 35 jaar geen gezin stichten en kinderen krijgen, vanwege de economie. Griekenland is de meest onderbevolkte samenleving van heel Europa. Maar daar hebben we het hier niet over als oorzaak van de opstand. Jongeren zijn boos en haten de politie, het kapitalistische cynisme en de regering op een natuurlijke, instinctieve manier die geen uitleg of een politieke agenda nodig heeft. De lokale media probeerden niet diepgaand te spreken over de sociale omstandigheden hier, zoals de Engelse, Franse of Amerikaanse media dat hebben gedaan. De lokale

corporatieve TV-stations proberen leugens te verspreiden over chaotische “masketeers” zonder ideeën en zonder sociale identiteit, omdat de morele invloed van anarchisten nu zo sterk is in deze maatschappij dat als ze serieus over onze ideeën beginnen te praten op televisie, de maatschappij zou kunnen ontploffen. Met uitzondering van enkele TV-programma's en kranten, proberen de meeste massamedia economische kwesties los te koppelen van de chaotische opstand.

Zelfs de linkse mensen van de generatie van mei '68 zeggen, wanneer zij met de media spreken, dat de vernielingen en de rellen geen politieke uitingen zijn van de behoeften en de hoop van het volk - dat de anarchisten en de jongeren niet in staat zijn een politieke agenda uit te drukken, en dat het volk andere vormen van politieke vertegenwoordiging nodig heeft. Natuurlijk heeft dit alles weinig invloed op de jongeren die zullen deelnemen aan de sociale strijd van de toekomst, want na deze strijd bestaat er een hoge spanning en een grote afstand tussen de jongeren en elke vorm van politiek leiderschap of autoriteit.

CrimethInc: *Welke andere motivaties, naast woede tegen de politie en de economie, drijven mensen volgens jou tot deelname?*

Void Network: De persoonlijke en collectieve behoefte aan avontuur; de behoefte om deel te nemen aan het maken van geschiedenis; de chaotische ontkenning van elke vorm van politiek, politieke partijen en “serieuze” politieke ideeën; de culturele kloof van het haten van elke soort tv-ster, socioloog of expert die beweert jou te analyseren als een sociaal fenomeen, de behoefte om te bestaan en gehoord te worden zoals je bent; het enthousiasme van het vechten tegen de autoriteiten en het belachelijk maken van de ME, de kracht in je hart en het vuur in je handen, de verbazingwekkende ervaring van het gooien van molotovs en stenen tegen de agenten voor het parlement, in de dure winkelwijken, of in je kleine stille stad, in je dorp, op het plein van je buurt.

Andere motivaties zijn het collectieve gevoel om met je beste vrienden een actie te plannen, die te verwezenlijken, en later mensen over die actie te horen vertellen als een ongelooflijk verhaal dat ze van iemand anders hebben gehoord; het enthousiasme om over een actie die je met je vrienden hebt gedaan te lezen in een krant of tv-programma aan de andere kant van de planeet; het gevoel van verantwoordelijkheid dat je hebt om verhalen, acties en plannen te creëren die wereldwijde voorbeelden zullen worden voor de strijd in de toekomst. Het is ook de grote feestvreugde van het vernielen van de winkels, het afpakken en dan verbranden van de producten, het zien branden op straat van de valse beloften en dromen van het kapitalisme; de haat tegen alle autoriteiten, de behoefte om deel te nemen aan de collectieve ceremonie van wraak voor de dood van een persoon die jij had kunnen zijn, de persoonlijke vendetta van het gevoel dat de politie moet boeten voor de dood van Alexis in het hele land; de noodzaak om een krachtige boodschap te sturen naar de regering dat als het politiegeweld toeneemt, wij de kracht hebben om terug te vechten en de samenleving zal exploderen - de noodzaak om een directe boodschap te sturen naar de samenleving dat iedereen wakker moet worden, en een boodschap naar de autoriteiten dat ze ons serieus moeten nemen omdat we overal zijn en we alles komen veranderen.

CrimethInc: *Slagen de politieke partijen erin de energie van de opstand te coöpteren?*

Void Network: In “echte” cijfers hebben de socialisten hun voorsprong op de rechtse regering vergroot, met een voorsprong van 8% in de peilingen; de “Communisten van het Europees Sociaal Forum” hebben 1% verloren, ook al hebben zij de opstand geholpen, maar zij staan nog steeds op de derde plaats met 12%; de Communistische Partij heeft 8%, de Nationalistische neo-fascisten 4,5%, en de Groene Partij houdt stand met 3,5%.

Het is ook interessant dat de leider van de socialisten nu als eerste lijkt te worden beschouwd wat betreft “het vermogen om het land te besturen” na vele jaren met veel minder populariteit dan de

rechtse premier. De rellen hadden een groot effect op het politieke toneel: de politieke partijen leken niet in staat om de massale golf van geweld en deelname uit alle lagen van de samenleving te begrijpen, uit te leggen of erop te reageren. Hun aankondigingen waren irrelevant voor wat er werkelijk gebeurde. Hun populariteit daalde dramatisch bij de jongere bevolking, die zich niet herkent in de logica en de politiek van de politieke partijen en zich door hen niet vertegenwoordigd voelt.

CrimethInc: *Wat is de rol van de anarchisten geweest bij het starten en voortzetten van de acties? Hoe duidelijk wordt hun deelname gezien door de rest van de samenleving?*

Void Network: In de afgelopen jaren hebben anarchisten een netwerk van gemeenschappen, groepen, organisaties, kraakpanden en sociale centra gecreëerd in bijna alle grote steden in Griekenland. Velen mogen elkaar niet, want er bestaan veel belangrijke verschillen tussen de groepen en individuen. Dit helpt de beweging echter, omdat de beweging nu een grote verscheidenheid aan onderwerpen kan bestrijken. Veel verschillende soorten mensen vinden hun kameraden in verschillende anarchistische bewegingen en, allemaal samen, stimuleren ze elkaar - op een positieve, zij het antagonistische manier - om met de samenleving te communiceren. Deze communicatie omvat het oprichten van buurtvergaderingen, het deelnemen aan sociale strijd, en het plannen van acties die een betekenis hebben voor de maatschappij in het algemeen. Na 30 jaar asociaal anarchisme heeft de anarchistische beweging in Griekenland vandaag, met al haar problemen, beperkingen en interne conflicten, het vermogen om buiten de anarchistische microkosmos te kijken en acties te ondernemen die de maatschappij in het algemeen verbeteren op manieren die gemakkelijk zichtbaar zijn. Natuurlijk zal het veel moeite kosten om dit duidelijk te maken, maar van dag tot dag kan niemand het ontkennen.

Wat de rol van de anarchisten bij het begin en de voortzetting van de acties betreft... vooral in het begin - zaterdag en zondag 6 en 7 december - en ook in de voortzetting na woensdag 10 december, waren de anarchisten in de overgrote meerderheid van degenen die de acties uitvoerden. In de middelste dagen, vooral op maandag toen het vernietigende Armageddon plaatsvond, speelden studenten en immigranten een zeer belangrijke rol. Maar de overgrote meerderheid van de studenten vond het na één, twee of drie dagen vernielingen gemakkelijk om zich voldaan te voelen, en ging dan naar huis of woonde demonstraties bij met een [meer pacifistische sfeer] (<https://cdn.crimethinc.com/images/greece2/10b.jpg>). Evenzo kregen de immigranten te maken met een zeer sterke tegenreactie van de lokale bevolking, en ze waren bang om terug te keren op straat.

Dus begonnen de 20.000 anarchisten in Griekenland ermee, en gingen ermee door toen alle anderen naar de normale gang van zaken terugkeerden. En we moeten vermelden dat de angst om terug te keren naar de normale gang van zaken ons hielp om de strijd nog tien dagen langer vol te houden, waarbij we onszelf in groot gevaar brachten toen wraakacties voor de moord op onze kameraad in onze fantasieën veranderden in voorbereidingen voor een algemene staking. Nu weet de Europese samenleving voor eens en voor altijd hoe een sociale opstand eruit ziet, en dat het niet moeilijk is om de wereld in een paar maanden te veranderen.

Maar je hebt alle mensen nodig om deel te nemen en hun rol te spelen. De jongeren van Griekenland hebben een uitnodiging gestuurd naar alle samenlevingen in heel Europa. Wij wachtten nu op hun antwoorden.

CrimethInc: *Hoeveel zichtbaarheid hebben anarchisten in Griekenland in het algemeen? Hoe "serieus" wordt het anarchisme genomen door de meerderheid van de Griekse bevolking?*

Void Network: In zekere zin kun je zeggen dat het nog maar drie of vier jaar geleden is dat anarchisten zichzelf "serieus" begonnen te nemen, zodat we in de bredere samenleving ook zo worden gezien. Het is pas de laatste paar jaar dat we erin geslaagd zijn de beperkingen te overstijgen

van de anti-politie strategie die onze inspanningen gedurende 25 jaar kenmerkte. Volgens die strategie vallen we de politie aan, arresteert zij mensen, en voeren we solidariteitsacties, keer op keer. Het heeft ons 25 jaar gekost om aan deze routine te ontsnappen. Natuurlijk, de anti-politie aanvallen en gevechten gaan door, en de gevangenen solidariteitsbeweging is sterker dan ooit, maar het asociale element binnen de anarchistische beweging is onder bewuste zelfbeheersing en we kunnen nu spreken, zorgen en handelen ten voordele van de hele samenleving, met behulp van acties en plannen die veel duidelijker kunnen worden begrepen door ten minste een deel van de samenleving.

Vele acties, zoals de aanvallen op supermarkten en het gratis uitdelen van gestolen produkten aan de mensen, werden zeer populair en goed aanvaard. De aanvallen op banken, vooral nu na de economische crisis, worden ook goed aanvaard, en de aanvallen op politiebureaus zijn aangepast en gebruikt door middelbare scholieren in het hele land. Op de een of andere manier zijn wij de afgelopen 15 dagen het eerste onderwerp in het nieuws geweest. Over het algemeen, met onze deelname aan de strijd van studenten of arbeiders en ook aan de ecologische strijd, trekt elke week wel een of andere actie van anarchisten de aandacht en biedt zij zichtbaarheid aan de anarchistische beweging.

Dit betekent niet dat "anarchisme" serieus wordt genomen door de meerderheid van de Griekse bevolking, omdat de meeste mensen nog steeds de leugens van de televisie geloven die ons beschrijven als "masketeers" en criminelen, en ook omdat de meerderheid geen idee heeft over hoe een anarchistische samenleving ooit zou kunnen functioneren - dat geldt ook voor de meeste anarchisten, die weigeren om deze vraag aan te pakken! Maar onze acties, kritieken en ideeën hebben nu een sterke invloed op linkse en progressieve mensen. Het is niet meer mogelijk om te zeggen dat we niet bestaan, en nu radicaliseert ons bestaan de meerderheid van de jongere generatie.

CrimethInc: *Welke rol hebben subculturele groepen - zoals punk, kraken, enzovoort - gespeeld in het mogelijk maken van de opstand?*

Void Network: Na '93 hadden we een sterke tendens in de Griekse anarchistische beweging - vergezeld van vele serieuze interne gevechten - die de invloed van "subculturele" stijlen binnen de beweging elimineerde. Dit betekent dat er geen punk, rock, metal of wat voor anarchistische identiteit dan ook is in de Griekse anarchistische beweging - je kunt zijn wat je wilt, je kunt luisteren naar welke muziek je wilt, je kunt welke stijl of mode je wilt hebben, maar dat is geen politieke identiteit.

Aan de straatgevechten van deze maand namen veel "emo's" deel, samen met hippiefreaks en ravers, veel punkers, heavy metal jongens en meisjes, en ook trendy, normale kinderen en studenten die van Griekse muziek houden of wat dan ook. Het moet sociaal en politiek bewustzijn zijn, maatschappijkritiek en collectieve inzichten die je ertoe brengen deel te nemen aan de anarchistische bewegingen, niet de mode. Natuurlijk hebben het Void Network en soortgelijke collectieven op zijn minst de laatste 19 jaar de rol gespeeld van het bieden van een culturele introductie tot radicale politieke ruimten. Dergelijke groepen organiseren elk jaar vele culturele/politieke evenementen, festivals en feesten en hebben de macht om duizenden en duizenden mensen naar de undergroundculturen te trekken. Maar zelfs Void Network creëert geen subculturele identiteiten, scheidt de verschillende subculturen niet, en probeert evenementen te organiseren die de meeste undergroundculturen omvatten. Het is wel zo dat de meerderheid van de mensen in de scene de meeste evenementen van de d.i.y. undergroundcultuur bijwoont en eraan deelneemt; er worden elke maand veel evenementen georganiseerd in bevrijde ruimtes.

CrimethInc: *Welke dingen hebben de anarchistische beweging in Griekenland gezond gemaakt?*

Void Network: De afscheiding van de subculturele identiteitspolitiek heeft de mensen doen inzien dat om jezelf een anarchist te noemen er veel meer serieuze participatie, planning, creativiteit en actie nodig is dan alleen maar een t-shirt dragen met de antichrist erop en rondlopen in punkconcerten bier drinken en hypnotische pillen nemen. Men begrijpt nu dat je, om jezelf anarchist te noemen, naar demonstraties moet komen, de straat op moet gaan met spandoeken en zwarte of rood-zwarte vlaggen, samen slogans roepen en een anarchistische aanwezigheid manifesteren. Ook moet je elke week deelnemen aan één, twee, of drie verschillende bijeenkomsten met mensen voor één, twee, of drie verschillende voorbereidingen van verschillende acties, plannen, of gevechten om jezelf een anarchist te kunnen noemen. Je moet vrienden zijn met mensen die je 100% vertrouwt om iets gevaarlijks te plannen, je moet op de hoogte zijn van alles wat er in deze wereld gebeurt om te kunnen beslissen wat de juiste manier van handelen is, je moet gek en enthousiast zijn, om te voelen dat je ongelooflijke dingen kunt doen - je moet bereid zijn je leven, je tijd, je jaren te geven in een strijd die nooit zal eindigen. Het is gezond om geen verwachtingen te hebben, want dan raak je niet teleurgesteld. Je verwacht niet te winnen. Je bent gewend om te verschijnen, te vechten en dan weer te verdwijnen; je weet hoe je onzichtbaar kunt worden als persoon en zichtbaar als collectieve kracht; je weet dat je niet het middelpunt van het universum bent, maar dat je elk moment het middelpunt van je samenleving kunt worden.

CrimethInc: *Op welke manier denk je dat de anarchistische beweging in Griekenland beter of sterker zou kunnen zijn?*

Void Network: We moeten intelligentere manieren vinden om onze ideeën aan de mensen uit te leggen. We hebben technieken nodig voor politieke communicatie met de hele maatschappij, betere en sterkere manieren om de "politieke vertaling" van onze acties te maken en de hele strijd in zijn sociale context te plaatsen. In een televisie-democratie, waar de politici niets meer zijn dan supersterren op de televisie, is onze weigering om met of via de massamedia te communiceren gezond, maar we moeten nieuwe manieren vinden om de "consensus-realiteit" van de massamedia, de propaganda van de media tegen ons, te overwinnen en manieren vinden om de oorzaken van onze acties aan de samenleving uit te leggen. Zolang alles wat de TV laat zien "bestaat" en alles wat niet op TV komt "niet bestaat", zullen wij er zijn met onze gekke ideeën, de gevaarlijke acties en de straatgevechten om de normaliteit van het TV programma te doorbreken, wij zullen de negatieve reclame van onze acties gebruiken om de fantasieën en dromen van het gewone volk te ontvoeren. Maar hoe kunnen we onze positieve ideeën aan iedereen uitleggen? Hoe kunnen we de mensen helpen om de media niet langer te vertrouwen? Hoe kunnen we in contact komen met miljoenen en miljoenen mensen?

Het zal miljoenen en miljoenen posters en gratis pamfletten vergen, die hand in hand over straat gaan; het zal miljoenen uitnodigingen vergen voor demonstraties en deelname aan sociale strijd; het zal meer gratis openbare diensten vergen in delen die de regering niet wil of kan dekken - vrije anarchistische dokters en leraren, gratis eten, gratis huisvesting, informatie, ondergrondse cultuur, enzovoort - dat kan mensen dichterbij onze ideeën brengen. Er zullen ook steeds meer kraakpanden en sociale centra voor nodig zijn. Als je een kraakpand kunt beginnen, is dat beter, maar zelfs als het niet mogelijk is om in je stad te kraken, huur dan een gebouw met je vrienden, zorg voor de bureaucratie, maak een collectief, begin een assemblee, en hang de zwarte of rood-zwarte vlag in de ingang. Begin de mensen van je stad een levend voorbeeld te bieden van een wereld zonder racisme, patriërchaat of homofobie, een plaats van gelijkheid, vrijheid en respect voor verschillen, een wereld met liefde en delen. We hebben meer "Autonomia" nodig in het oproer van de Griekse anarchistische beweging, om haar te laten schitteren als een paradigma van een nieuwe golf van sociaal leven en om deze nieuwe overlevingsmethodologie in de metropool te demonstreren.

CrimethInc: *Hoe doeltreffend is de repressie van de politie geweest bij het neerslaan van de anarchistische beweging? Hoe hebben de mensen zich ertegen verzet?*

Void Network: De dromen en plannen van de opstandelingen kwamen uit: een enorme golf van deelname “overspoelde” de anarchisten, en gedurende vele chaotische dagen reisden en vochten mensen in de stad als nooit tevoren, in een onbekende tijd en ruimte van bestaan.

In diezelfde dagen kwamen zij natuurlijk oog in oog te staan met de beperkingen van de opstand. De mensen brengen nu vele uren door in lange discussies over hoe het begrip van het volk kan worden vergroot en hoe praktijken, acties en methoden kunnen worden bedacht die de strijd zullen ondersteunen en verrijken. Veel mensen denken na over manieren om alle verschillende elementen van deze opstand echt dichtbij te brengen. De repressie van de politie speelde geen belangrijkere rol in de afronding van de rellen dan de fysieke vermoeidheid. We delen allemaal een gevoel van voltooiing en een gevoel van begin, en dat zijn gevoelens die de politie niet kan raken.

CrimethInc: *Wat denk je dat het eindresultaat van de gebeurtenissen van december zal zijn?*

Void Network: Een voortdurende strijd! Een nooit eindigende strijd voor politieke, sociale en economische gelijkheid! Voortdurende uitbreiding van de vrijheid!

In de toekomst zullen neoliberale regeringen in Griekenland en in heel Europa zeer ernstig nadenken vooraleer ze eender welke economische of sociale verandering zullen doorvoeren. De rellen in Athene en de economische crisis maakten een einde aan het cynisme van de autoriteiten, banken en bedrijven, radicaliseerden een nieuwe generatie in Griekenland, en gaven onze samenleving een kans om een dialoog te openen over de massale sociale strijd van de toekomst.

Zoals de slogan van december 2008 in Athene en Exarchia luidt:

WIJ ZIJN EEN BEELD UIT DE TOEKOMST.

[Griekenland](#), [opstand](#), [organisatie](#), [directe actie](#)

From:

<https://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://anarchisme.nl/namespace/hoe_organiseer_je_een_opstand

Last update: **14/04/22 08:39**